

[Ministeren for offentlige arbejder.]

behandler, er en helt anden ting. Jeg har læst i bladene, at det ærede medlem skulle have udtalt, at når dette lovforslag fremkom, blev der revolution i landet. Nu skal man ikke altid tro på aviserne, det gør jeg i hvert fald ikke, for det er ikke altid, de er rene sandhedsfakler alle sammen; men hvis det er rigtigt, at det ærede medlem har udtalt, at der ville blive revolution i landet, forstår jeg godt det ærede medlems skuffelse over, at revolutionen kun har givet sig udslag i to protestbreve til mig. Det er der ikke megen revolution i.

Det ærede medlem fru Hanne Budtz var også inde på, at vi havde god tid til at behandle dette forslag. Det ærede medlem sagde, at forslaget er fremsat så sent, at man uden videre må gå ud fra, at det skal lagres, det skal vente, så vi i virkeligheden har sommeren til at behandle det i. Jeg må bedrøve det ærede medlem med, at sådan ligger det ikke; regeringens hensigt er at få dette lovforslag gennemført i indeværende samling, og årsagen til, at forslaget er kommet efter den 15. marts — jeg erkender, at der har været en vis aftale mellem partierne om, at man så vidt muligt skulle fremsætte forslag senest den 15. marts — er den ganske naturlige, som jeg tror ethvert medlem, der tænker nærmere over tingene, vil forstå, at spørgsmålet skulle behandles i Nordisk Råd, og det ville efter min opfattelse være temmelig mærkværdigt og forkert, hvis man ikke, når man vidste, at et sådant forslag skulle bringes frem på Nordisk Råds møde, da afventede resultatet af den behandling, der skete dér, inden man fremsatte et forslag. Jeg har meddelt det høje tings formand ved fremsættelsen, at dette er årsagen til, at det først kom nogle dage efter den 15. marts. Men det er altså ikke meningen — og det er nærmest den misforståelse, jeg vil rette — at dette forslag skal gemmes. Jeg mener heller ikke, det er nødvendigt; jeg mener, vi har så lang tid tilbage, at man sagtens kan nå en endog meget grundig behandling af det og dog få det gennemført i indeværende samling.

Det ærede medlem fru Hanne Budtz var også inde på, om den opfattelse, det ærede medlem havde, var rigtig: at der kun var tale om bødestraf — jeg tror, det ærede

medlem direkte spurgte derom. Ja, det er der. For Danmarks vedkommende er det, sådan som lovforslaget er affattet, meningen, at der kun er tale om bødestraf. Jeg tror nok, man i Sverige ønsker at gå lidt videre og også indføre strengere straffe end bøder, men i nærværende lovforslag er der altså kun tale om bødestraf.

Det ærede medlem var også lidt inde på, om det ikke var forkert at nedlægge en sådan god arbejdsplads, idet man jo nu beskæftigede disse mange teknikere derude. Nu er det mit indtryk, at er der noget, vi mangler her i Danmark i øjeblikket, er det netop den arbejdskraft, der er tale om her. Jeg tror, der i høj grad vil være brug for dem mange steder, og jeg ved i hvert fald, at det inden for post- og telegrafvæsenet er et af de områder, hvor vi har allervanskeligst ved at skaffe folk, så jeg tror ikke, man behøver at gøre sig bekymringer i den anledning.

Det ærede medlem hr. Arne Bertelsen var meget mistænksom over for mig og sagde, at han tvivlede på, at det var rigtigt, at min eneste begrundelse for at fremsætte dette lovforslag var en rent teknisk. Nu er det ikke altid muligt at tage mistænksomheden fra folk, slet ikke hvis de er særlig mistænksomme og født som sådanne, men jeg vil da gerne forsikre det ærede medlem om, at sådan forholder det sig; jeg har ikke andre motiver, jeg har ikke på noget tidspunkt villet tage standpunkt hverken til reklame i radio eller til spørgsmålet om popmusik eller twist, eller hvad det nu hedder. Jeg repræsenterer i dette forhold ministeriet for offentlige arbejder, der har med det tekniske spørgsmål at gøre, og det er altså det eneste motiv fra min side.

Men når det ærede medlem hr. Arne Bertelsen er af den opfattelse, at der er plads nok i æteren i Danmark, selv om man lod Radio Mercur fortsætte, vil jeg gerne, selv om det ærede medlem hr. K. B. Andersen allerede har været inde på det, gentage, at det ligger sådan, at Danmark har fået tildelt 36 frekvenser på FM-bølge. Af disse 36 frekvenser skal der til de tre landsdækkende programmer, der jo altså er tale om — vi har to, og vi overvejer i statsradiofonien et tredje program — i alt bruges 24 frekvenser. Der er så tilbage 12 frekvenser, og deraf er det tanken at anvende 3 til